'ΝΕΟΣ ΙΜΒΡΙΑΚΟΣ ΠΑΛΜΟΣ'

Διμηναία ενημερωτική έκδοση 'Παναγίας Ιμβριώτισσας' • Αρ. Φύλλου 10 • Μάρτιος – Απρίλιος 2013

Ιερόν Πατριαρχικόν Σταυροπήγιον

Ιερός Ναός Ευαγγελισμού

της Θεοτόκου

'Ευαγγελίζου γη χαράν μεγάλην

αινείτε ουρανοί Θεού την δόξαν'

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ!

του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου

Ἡ πλάνη πάντα αὐτοκαταστρέφεται καί, παρόλο ποὺ δὲν τὸ θέλει, στηρίζει σὲ ὅλα τὴν ἀλήθεια. Πρόσεξε: Ἔπρεπε ν᾽ ἀποδειχθεῖ ὅτι ὁ Χριστὸς πέθανε καὶ τάφηκε καὶ ἀναστήθηκε. Ἔ, λοιπόν, ὅλα αὐτὰ τὰ κατοχυρώνουν οἱ ἴδιοι οἱ ἐχθροί! Ἐφ᾽ ὅσον ἔφραξαν μὲ τὸν βράχο καὶ σφράγισαν καὶ φρούρησαν τὸν τάφο, δὲν ἦταν δυνατὸ νὰ γίνει καμία κλοπή. Ἀφοῦ ὅμως δὲν ἔγινε κλοπὴ καὶ ἐν τούτοις ὁ τάφος βρέθηκε ἄδειος, εἶναι ὁλοφάνερο καὶ ἀναντίρρητο ὅτι ἀναστήθηκε. Εἶδες πὼς καὶ μὴ θέλοντας στηρίζουν τὴν ἀλήθεια;

Ἀλλὰ καὶ πότε θὰ τὸν ἔκλεβαν οἱ μαθηταί; Τὸ Σάββατο; Μὰ ἀφοῦ δὲν ἐπιτρεπόταν ἀπὸ τὸν νόμο νὰ κυκλοφορήσουν. Κι ἂν ὑποθέσουμε ὅτι θὰ παραβίαζαν τὸν νόμο τοῦ θεοῦ, πῶς θὰ τολμοῦσαν αὐτοὶ οἱ τόσο δειλοὶ νὰ βγοῦν ἔξω ἀπ᾽ τὸ σπίτι; Καὶ μὲ ποῖο θάρρος θὰ ριψοκινδύνευαν γιὰ ἕνα νεκρό; Προσμένοντας ποία ἀνταπόδοση; Ποία ἀμοιβή; Καὶ στ᾽ ἀλήθεια, ποῦ στηρίζονταν; Στὴ δεινότητα τοῦ λόγου τους; Ἀλλὰ ἦταν ἀπ᾽ ὅλους ἀμαθέστεροι. Στὰ πολλά τους πλούτη; Ἀλλὰ δὲν εἶχαν οὔτε ραβδὶ οὔτε ὑποδήματα. Μήπως στὴν ἔνδοξη καταγωγή τους; Ἀλλὰ ἦταν οἱ ἀσημότεροι τοῦ κόσμου. Μήπως στὸ πλῆθος τους; Ἀλλὰ δὲν ξεπερνοῦσαν τοὺς ἕνδεκα, ποὺ κι αὐτοὶ σκόρπισαν. Ἂν ὁ κορυφαῖος τους φοβήθηκε τὸν λόγο μιᾶς γυναίκας θυρωροῦ κι ὅλοι οἱ ἄλλοι, ὅταν εἶδαν τὸν Διδάσκαλό τους δεμένο, σκόρπισαν καὶ διαλύθηκαν, πὼς θὰ τοὺς περνοῦσε κἂν ἀπ᾽ τὸν νοῦ νὰ τρέξουν στὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης καὶ νὰ φυτέψουν πλαστὸ κήρυγμα ἀναστάσεως; Ἀφοῦ φοβήθηκαν τὴ γυναικεία ἀπειλῆ καὶ τὴ θέα μόνο τῶν δεσμῶν, πῶς θὰ μποροῦσαν νὰ τὰ βάλουν μὲ βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες καὶ λαούς, ὅπου ξίφη καὶ τηγάνια καὶ καμίνια καὶ μύριοι θάνατοι κάθε μέρα, ἂν δὲν εἶχαν ἀπολαύσει καὶ οἰκειοποιηθεῖ τὴ δύναμη καὶ τὴν ἔλξη τοῦ Ἀναστάντος;

Ἀλλὰ γι᾽ αὐτὰ πρέπει νὰ ἐπανέλθουμε.

Ἂς ξαναρωτήσουμε ὅμως τώρα τοὺς Ἑβραίους: Πῶς ἔκλεψαν τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ οἱ μαθηταί, ὦ ἀνόητοι; Ἐπειδὴ ἡ ἀλήθεια εἶναι λαμπρὴ καὶ ὁλοφάνερη, τὸ ἰουδαϊκὸ ψέμα δὲν μπορεῖ οὔτε σὰν σκιά, νὰ σταθεῖ. Πῶς θὰ τὸ ἔκλεβαν, ποὺ εἶχαν τὴν ὑποψία καὶ ἀγρυπνοῦσαν καὶ πρόσεχαν; Μὰ καὶ γιὰ ποῖο λόγο θὰ τὸ ἔκλεβαν; Γιὰ νὰ πλάσουν τὸ δόγμα τῆς Ἀναστάσεως; Καὶ πῶς τοὺς ἦρθε νὰ πλάσουν κάτι τέτοιο αὐτοὶ οἱ δειλοί; Καὶ πῶς κύλησαν τὸν ἀσφαλισμένο βράχο; Πῶς ξέφυγαν ἀπὸ τόσους ἄγρυπνους κι ἄγριους φρουρούς;

Πρόσεξε ὅμως πὼς μὲ ὅσα κάνουν οἱ Ἑβραῖοι πιάνονται πάντα στὰ ἴδια τους τὰ δίχτυα. Νά, ἂν δὲν πήγαιναν στὸν Πιλάτο κι ἂν δὲν ζητοῦσαν τὴν κουστωδία, πιὸ εὔκολα θὰ μποροῦσαν νὰ λένε τέτοια ψεύδη οἱ ἀδιάντροποι. Μὰ τώρα ὄχι. (Ὑπῆρχε ἡ κουστωδία. Κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ γλιτώσει ἀπ᾽ τὴν ἄγρυπνη προσοχή της κι ἀπ᾽ τὰ ξίφη της). Κι ἔπειτα γιατὶ νὰ μὴν κλέψουν τὸ σῶμα νωρίτερα; Ἀσφαλῶς ἂν εἶχαν σκοπὸ νὰ κάνουν κάτι τέτοιο, θὰ τὸ ἔκαναν ὅταν δὲν ἐφρουρεῖτο ὁ τάφος, τότε ποὺ ἦταν καὶ ἀκίνδυνο καὶ σίγουρο, δηλ. τὴν πρώτη νύχτα - γιατὶ τὸ Σάββατο πῆγαν οἱ Ἑβραῖοι στὸν Πιλάτο καὶ ζήτησαν τὴν κουστωδία καὶ φρούρησαν τὸν τάφο, ἐνῷ, τὴν πρώτη νύχτα δὲν ἦταν κανένας ἐκεῖ.

Καὶ τί γυρεύουν στὸ ἔδαφος τὰ σουδάρια ποτισμένα μὲ τὴ σμύρνα, ποὺ βρῆκαν, τυλιγμένα μάλιστα, ὁ Πέτρος καὶ οἱ ἄλλοι ἀπόστολοι; Εἶχε πάει πρώτη ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία. Κι ὅταν γύρισε καὶ ἀνήγγειλε τὰ θαυμαστὰ συμβάντα στοὺς ἀπόστολους, ἐκεῖνοι χωρὶς καθυστέρηση τρέχουν ἀμέσως στὸ μνημεῖο καὶ βλέπουν κάτω τὰ ὀθόνια. Αὐτὸ ἦταν σημεῖο Ἀναστάσεως. Γιατὶ ἂν ἤθελαν κάποιοι νὰ τὸν κλέψουν, δὲν θὰ τὸν ἔκλεβαν βέβαια γυμνό. Αὐτὸ θὰ ἦταν ὄχι μόνο ἀτιμωτικὸ ἄλλα καὶ ἀνόητο. Δὲν θὰ κοίταζαν νὰ ξεκολλήσουν τὰ σουδάρια, νὰ τὰ τυλίξουν μὲ ἐπιμέλεια καὶ νὰ τὰ βάλουν τακτοποιημένα σ᾽ ἕνα μέρος. Ἀλλὰ τί θὰ ἔκαναν; Θ᾽ ἅρπαζαν ὅπως-ὅπως τὸ σῶμα καὶ θἄφευγαν γρήγορα. Γι᾽ αὐτὸ ἄλλωστε προηγουμένως ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης εἶπε ὅτι τὸν ἔθαψαν μὲ πολλὴ σμύρνα ποὺ κολλάει τὰ ὀθόνια πάνω στὸ σῶμα, ὅπως τὸ μολύβι τὰ μέταλλα, καὶ δὲν ἦταν καθόλου εὔκολο νὰ ξεκολλήσουν ὥστε ὅταν ἀκούσεις ὅτι τὰ σουδάρια βρέθηκαν μόνα τους, νὰ μὴν ἀνεχθεῖς ἐκείνους ποὺ λένε ὅτι ἐκλάπη. θὰ πρέπει νὰ ἦταν βέβαια πολὺ ἡλίθιος ὁ κλέφτης, ὥστε νὰ σπαταλήσει γιὰ ἕνα περιττὸ πράγμα τόση προσπάθεια. Γιὰ ποῖο σκοπὸ θ᾽ ἄφηνε τὰ σουδάρια; Καὶ πῶς ἦταν δυνατὸ νὰ ξεφύγει τὴν ὥρα ποὺ θὰ ἔκανε αὔτη τὴν ἐργασία; Γιατὶ ἀσφαλῶς θὰ δαπανοῦσε πολὺ χρόνο καὶ ἦταν φυσικὸ καθυστερώντας νὰ συλληφθεῖ ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ. Ἀλλὰ καὶ τὰ ὀθόνια γιατὶ κεῖτονται χωριστὰ καὶ χωριστὰ τὸ σουδάριο, τυλιγμένο μάλιστα; Γιὰ νὰ βεβαιωθεῖς ὅτι δὲν ἦταν ἔργο βιαστικῶν οὔτε ἀνήσυχων κλεφτῶν τὸ νὰ τοποθετήσουν χωριστὰ ἐκεῖνα καὶ χωριστὰ τοῦτο τυλιγμένο. Κι ἀπὸ ἐδῶ λοιπὸν ἀποδεικνύεται ἀπίθανη ἡ κλοπή. Ἄλλωστε καὶ οἱ ἴδιοι οἱ Ἑβραῖοι τὰ σκέφθηκαν ὅλα αὐτὰ καὶ γι᾽ αὐτὸ ἔδωσαν χρήματα στοὺς φρουροὺς λέγοντας: «Πεῖτε σεῖς πὼς τὸν ἔκλεψαν, κι ἐμεῖς θὰ τὰ κανονίσουμε μὲ τὸν ἡγεμόνα». Ὑποστηρίζοντας ὅτι οἱ μαθηταὶ τὸν ἔκλεψαν ἐπικυρώνουν καὶ μ᾽ αὐτὸ πάλι τὴν Ἀνάσταση, γιατὶ ἔτσι ὁμολογοῦν πάντως ὅτι τὸ σῶμα δὲν ἦταν ἐκεῖ. Ὅταν ὅμως αὐτοὶ οἱ ἴδιοι βεβαιώνουν ὅτι τὸ σῶμα δὲν ἦταν ἐκεῖ, ἐνῷ ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ ἡ κλοπὴ ἀποδεικνύεται ψευδὴς καὶ ἀπίθανη ἀπὸ τὴ σχολαστικὴ φρούρηση καὶ τὶς σφραγίδες τοῦ τάφου καὶ τὰ ὀθόνια καὶ τὸ σουδάριο καὶ τὴ δειλία τῶν μαθητῶν, ἀναμφισβήτητα προβάλλει καὶ ἀπὸ τὰ δικά τους τὰ λόγια ἡ ἀπόδειξη τῆς Ἀναστάσεως.

Ρωτᾶνε ὅμως πολλοί: Γιατὶ μόλις ἀναστήθηκε νὰ μὴ φανερωθεῖ ἀμέσως στοὺς Ἰουδαίους; Αὐτὸς ὁ λόγος εἶναι περιττός. Ἂν ὑπῆρχε ἐλπίδα νὰ τοὺς ἐλκύσει στὴν πίστη, δὲν θ᾽ ἀμελοῦσε νὰ φανερωθεῖ σὲ ὅλους. Ἀλλὰ ὅτι δὲν ὑπῆρχε τέτοια ἐλπίδα τὸ ἀπέδειξε ἡ ἀνάσταση τοῦ Λαζάρου: Ἂν καὶ ἦταν ἤδη τέσσερις μέρες νεκρὸς καὶ εἶχε ἀρχίσει νὰ μυρίζει καὶ νὰ σαπίζει, τὸν ἀνέστησε μπροστὰ στὰ μάτια ὅλων. Παρὰ ταῦτα, ὄχι μόνο δὲν ἐλκύστηκαν στὴν πίστη, ἀλλὰ καὶ ἐξαγριώθηκαν ἐναντίον τοῦ Χριστοῦ, ὥστε ἤθελαν νὰ σκοτώσουν κι Αὐτὸν καὶ τὸν Λάζαρο. Ἀφοῦ λοιπὸν ἐνώπιον ὅλων ἀνάστησε καὶ ὄχι μόνο δὲν πίστεψαν, ἀλλὰ καὶ ἐξαγριώθηκαν ἐναντίον του, ἂν ὁ ἴδιος μετὰ τὴν Ἀνάσταση τοῦ τοὺς φανερωνόταν, δὲν θὰ ἐξαγριώνονταν πολὺ περισσότερο τυφλωμένοι ἀπὸ τὸ μίσος καὶ τὴν ἀπιστία τους;

Το Δ.Σ. & η Εκκλησιαστική Επιτροπή 'Παναγίας Ιμβριώτισσας' εύχεται στα μέλη, φίλους και τους απανταχού Ιμβρίους ο Αναστάς Κύριος μας να πληρεί τις καρδιές όλων μας. Χριστός Ανέστη!

Ἀλλὰ γιὰ ν᾽ ἀφοπλίσει τὸν ἄπιστο ἀπὸ κάθε ἀμφιβολία, ὄχι μόνο σαράντα ὁλόκληρες ἡμέρες ἐμφανιζόταν στοὺς μαθητές του καὶ ἔτρωγε μάλιστα μαζί τους, αλλά παρουσιάσθηκε καὶ σὲ πάνω ἀπὸ πεντακόσιους ἀδελφούς, δηλ. σὲ πλῆθος ὁλόκληρο. Στὸ Θωμᾶ μάλιστα ποὺ δυσπιστοῦσε, ἔδειξε τὰ σημάδια ἀπ᾽ τὰ καρφιὰ καὶ τὸ τραῦμα ἀπ᾽ τὴ λόγχη. Καὶ γιατί, λένε, νὰ μὴν κάνει μετὰ τὴν Ἀνάσταση τοῦ μεγάλα κι ἐντυπωσιακὰ θαύματα, ὅλα μόνο ἔφαγε καὶ ἤπιε; Γιατὶ αὐτὴ καθ᾽ ἑαυτὴ ἡ Ἀνάσταση ἦταν τὸ μέγιστο θαῦμα, καὶ ἡ πιὸ ἰσχυρὴ ἀπόδειξη τῆς Ἀναστάσεως ἦταν ὅτι ἔφαγε καὶ ἤπιε.

Μά, γιὰ σκέψου, ἂν οἱ ἀπόστολοι δὲν ἔβλεπαν τὸν Χριστὸ Ἀνασταντα, πῶς τοὺς ἦρθε νὰ φαντασθοῦν ὅτι θὰ κυριέψουν τὴν οἰκουμένη; Μήπως τρελάθηκαν ὥστε νὰ νομίζουν ὅτι θὰ κατόρθωναν κάτι τέτοιο; Ἂν ὅμως ἦταν στὰ λογικά τους, ὅπως ἔδειξαν καὶ τὰ πράγματα, πώς, χωρὶς ἀξιόπιστα ἐχέγγυα ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς καὶ χωρὶς θεία δύναμη, πώς, πές μου, θ᾽ ἀποφάσιζαν νὰ βγοῦν σὲ τόσους πολέμους, νὰ τὰ βάλουν μὲ στεριὲς καὶ θάλασσες καί, δώδεκα ὅλοι κι ὅλοι, ν᾽ ἀγωνισθοῦν μὲ τόση γενναιότητα γιὰ νὰ μεταβάλουν ὅλης της οἰκουμένης τὰ ἔθνη, ποὺ ἦταν ἐπὶ τόσα χρόνια νέκρα ἀπ᾽ τὴν ἁμαρτία; Καὶ ἂν ἀκόμη ἦταν ἔνδοξοι καὶ πλούσιοι καὶ δυνατοὶ καὶ μορφωμένοι, οὔτε τότε θὰ ἦταν λογικὸ νὰ ξεσηκωθοῦν γιὰ τόσο μεγαλεπήβολα σχέδια. Ἀλλὰ ἐπιτέλους θὰ εἶχε κάποιο λόγο ἢ προσδοκία τους. Αὐτοὶ ὅμως εἶχαν περάσει τὴ ζωὴ τοὺς ἄλλοι στὶς λίμνες, ἄλλοι κατασκευάζοντας σκηνὲς κι ἄλλοι στὰ τελωνεῖα. Ἀπ᾽ αὐτὰ τὰ ἐπαγγέλματα δὲν ὑπάρχει σχεδὸν τίποτε πιὸ ἄχρηστο καὶ γιὰ τὴ φιλοσοφία καὶ γιὰ νὰ πείσεις κάποιον νὰ σκέπτεται ἀνώτερα, ὅταν μάλιστα δὲν ἔχεις νὰ τοῦ ἐπιδείξεις ἀνάλογο προηγούμενο. Πόσο μᾶλλον ποὺ οἱ ἀπόστολοι, ὄχι μόνο δὲν εἶχαν ἀνάλογα παραδείγματα ἀπ᾽ τὸ παρελθόν, ὅτι θὰ ἐπικρατήσουν, ἀλλὰ ἀντίθετα εἶχαν παραδείγματα, καὶ μάλιστα πρόσφατα, ὅτι δὲν θὰ ἐπικρατήσουν. Εἶχαν ἐπιχειρήσει πολλοὶ νὰ εἰσαγάγουν καινούργιες διδασκαλίες, ἀλλὰ ἀπέτυχαν. Κι ὄχι μὲ δώδεκα ἀνθρώπους, μὰ μὲ πολὺ πλῆθος. Ὁ Θευδᾶς κι ὁ Ἰούδας π.χ. ἔχοντας ὁλόκληρες μάζες ἀνθρώπων χάθηκαν μαζὶ μὲ τοὺς ὀπαδούς των.

Ὁ φόβος ἐκεῖνος θὰ ἦταν ἀρκετὸς νὰ τοὺς διδάξει. Ἀλλὰ ἂς ὑποθέσουμε ὅτι περίμεναν νὰ κυριαρχήσουν. Μὲ ποιὲς ἐλπίδες θὰ ἔμπαιναν σὲ τέτοιους κινδύνους, ἂν δὲν ἀπέβλεπαν στὰ μέλλοντα ἀγαθά; Τί κέρδος προσδοκοῦσαν μὲ τὸ νὰ ὁδηγήσουν ὅλους στὸν μὴ ἀναστάντα, καθὼς ἰσχυρίζονται οἱ ἐχθροί; Ἂν τώρα ἄνθρωποι ποὺ πίστεψαν στὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν καὶ στὰ ἀμέτρητα ἀγαθὰ δύσκολα δέχονται νὰ κινδυνέψουν, πῶς ἐκεῖνοι θὰ ὑπέμεναν τὰ πάνδεινα ματαίως ἢ μᾶλλον γιὰ κακό τους; Γιατί ἂν δὲν ἔγινε ἡ Ἀνάσταση, ποὺ ἔγινε, κι ὁ Χριστὸς δὲν ἀνέβηκε στὸν οὐρανό, τότε προσπαθώντας νὰ τὰ πλάσουν ὅλα αὐτὰ καὶ νὰ πείσουν τοὺς ἄλλους, ἔμελλαν ὁπωσδήποτε νὰ προκαλέσουν τὴν ὀργὴ τοῦ θεοῦ καὶ νὰ περιμένουν μύριους κεραυνοὺς ἀπ᾽ τὸν οὐρανό. Ἄλλωστε κι ἂν ἀκόμη εἶχαν μεγάλη προθυμία ὅταν ζοῦσε ὁ Χριστός, θὰ ἔσβηνε μόλις πέθανε. Ἂν δὲν τὸν ἔβλεπαν Ἀναστημένο, τί θὰ ἦταν ἱκανὸ νὰ τοὺς βγάλει σ᾽ ἐκεῖνο τὸν πόλεμο; Ἂν δὲν εἶχε ἀναστηθεῖ, ὄχι μόνο δὲν θὰ ριψοκινδύνευαν γι᾽ αὐτόν, μὰ θὰ τὸν θεωροῦσαν ἀπατεῶνα: τοὺς εἶχε πεῖ «μετὰ τρεῖς ἡμέρες θ᾽ ἀναστηθῶ» καὶ τοὺς ὑποσχέθηκε τὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Τοὺς εἶπε ὅτι ἀφοῦ λάβουν τὸ Ἅγιο Πνεῦμα θὰ κυριαρχήσουν στὴν οἰκουμένη κι ἀκόμη τόσα ἄλλα ὑπερφυσικὰ καὶ οὐράνια. Ἂν τίποτε ἀπ᾽ αὐτὰ δὲν γινόταν, ὅσο κι ἂν τὸν πίστευαν ζωντανό, πεθαμένο δὲν θὰ τὸν ὑπάκουαν φυσικά, ἂν δὲν τὸν ἔβλεπαν Ἀναστάντα. Καὶ μὲ τὸ δίκιο τους, γιατὶ θὰ ἔλεγαν: «Μετὰ τρεῖς ἡμέρες», μᾶς εἶπε, «θ᾽ ἀναστηθῶ», καὶ δὲν ἀναστήθηκε. Ὑποσχέθηκε νὰ μᾶς στείλει Πνεῦμα Ἅγιο, καὶ δὲν τὸ ἔστειλε. Πῶς λοιπὸν νὰ τὸν πιστέψουμε γιὰ τὰ μέλλοντα, ἀφοῦ διαψεύδονται τὰ παρόντα; Ἀλλὰ γιὰ πές μου, σὲ παρακαλῶ, γιὰ ποῖο λόγο, χωρὶς ν᾽ ἀναστηθεῖ, κήρυτταν ὅτι ἀναστήθηκε; Γιατί, λέει, τὸν ἀγαποῦσαν. Μὰ τὸ λογικὸ θὰ ἦταν νὰ τὸν μισοῦν τώρα, ἐπειδὴ τοὺς ἐξαπάτησε καὶ τοὺς πρόδωσε. Ἐνῷ τοὺς ξεμυάλισε μὲ χίλιες δυὸ ἐλπίδες καὶ τοὺς χώρισε ἀπ᾽ τὰ σπίτια τους κι ἀπ᾽ τοὺς γονεῖς τους κι ἀπ᾽ ὅλα καὶ ξεσήκωσε κι ὁλόκληρο τὸ ἰουδαϊκὸ ἔθνος ἐναντίον τους, ὕστερα τοὺς πρόδωσε. Κι ἂν μὲν ἦταν ἀπὸ ἀδυναμία, θὰ τὸν συγχωροῦσαν. Τώρα ὅμως ἦταν σωστὸ κακούργημα: Ἔπρεπε νὰ τοὺς εἶχε πεῖ τὴν ἀλήθεια καὶ ὄχι νὰ τοὺς ὑποσχεθεῖ τὸν οὐρανό, ἀφοῦ ἦταν θνητός.

Ὥστε λοιπὸν ἦταν φυσικὸ νὰ κάνουν τὸ ἐντελῶς ἀντίθετο: Νὰ κηρύττουν τὴν ἀπάτη καὶ νὰ τὸν λένε ἀπατεώνα καὶ μάγο. Ἔτσι θὰ γλίτωναν κι ἀπὸ τοὺς κινδύνους κι ἀπὸ τοὺς πολέμους τῶν ἀντίπαλων. Ὅλοι ξέρουν ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι ἀναγκάστηκαν νὰ δωροδοκήσουν τοὺς στρατιῶτες, γιὰ νὰ ποῦν ὅτι ἔκλεψαν τὸ σῶμα ἂν λοιπὸν πήγαιναν οἱ ἴδιοι οἱ μαθηταὶ κι ἔλεγαν, «ἐμεῖς τὸ κλέψαμε, δὲν ἀναστήθηκε», πόσες τιμὲς δὲν θ᾽ ἀπολάμβαναν; Ὥστε ἦταν στὸ χέρι τους καὶ νὰ τιμηθοῦν καὶ νὰ στεφανωθοῦν! Ἔ, λοιπὸν δὲν ἀναρωτιέσαι γιατὶ ν᾽ ἀνταλλάξουν ὅλα αὐτὰ μὲ τὶς ἀτιμίες καὶ τοὺς κινδύνους, ἂν δὲν ἦταν μία θεία δύναμη ποὺ τοὺς βεβαίωνε, δυνατότερη ἀπ᾽ ὅλα αὐτὰ τὰ γήινα ἀγαθά;

Κι ἂν μὲ ὅλα αὐτὰ δὲν σὲ πείσαμε, σκέψου καὶ τοῦτο: Ἔστω ὅτι δὲν εἶχε γίνει ἡ Ἀνάσταση. Κι ἂν ἀκόμη οἱ ἀπόστολοι ἦταν ἀποφασισμένοι νὰ διδάξουν τὸν κόσμο, ἐπ᾽ οὐδενὶ λόγῳ θὰ κήρυτταν στὸ ὄνομά του. Γιατὶ εἶναι γνωστό, πὼς ὅλοι μας δὲν θέλουμε οὔτε τὰ ὀνόματα ν᾽ ἀκούσουμε, ὅσων μᾶς ἐξαπάτησαν. Ἄλλωστε γιατὶ θὰ διατυμπάνιζαν τὸ ὄνομά του; Ἐλπίζοντας νὰ ἐπικρατήσουν μ᾽ αὐτό; Μὰ θὰ ἔπρεπε νὰ περιμένουν τὸ ἀντίθετο, γιατὶ κι ἂν ἔμελλαν νὰ κυριαρχήσουν θὰ χάνονταν φέρνοντας στὴ μέση τὸ ὄνομα ἑνὸς ἀπατεῶνα. Ἂς θυμηθοῦμε ἐξ ἄλλου ὅτι ἡ ἀγάπη τῶν μαθητῶν πρὸς τὸν Διδάσκαλο, ἐνῷ ζοῦσε ἀκόμη, μαραινόταν σιγὰ-σιγὰ ἀπ᾽ τὸν φόβο τοῦ ἐπικείμενου μαρτυρίου. Ὅταν τοὺς προανήγγειλε τὰ δεινὰ ποὺ θ᾽ ἀκολουθοῦσαν καὶ τὸν σταυρό, πάγωσαν ἀπ᾽ τὸν φόβο τους κι ἔσβησαν τελείως. Ἕνας μάλιστα δὲν ἤθελε οὔτε κἂν νὰ τὸν ἀκολουθήσει στὴν Ἰουδαία, ἐπειδὴ ἄκουσε γιὰ κινδύνους καὶ γιὰ θανάτους. Ἂν μαζὶ μὲ τὸν Χριστὸ φοβόταν τὸν θάνατο, χωρὶς αὐτὸν καὶ τοὺς ἄλλους μαθητάς, μόνος δηλαδή, πῶς θ᾽ ἀποτολμοῦσε;

Ἐπὶ πλέον, πίστευαν ὅτι θὰ πεθάνει μέν, ἀλλὰ θ᾽ ἀναστηθεῖ κι ὅμως ὑπέφεραν τόσο. Ἂν δὲν τὸν ἔβλεπαν Ἀναστημένο, πῶς δὲν θὰ ἐξαφανίζονταν καὶ δὲν θὰ ζητοῦσαν ν᾽ ἀνοίξει ἡ γῆ νὰ τοὺς καταπιεῖ ἀπ᾽ τὴν ἀπελπισία τους γιὰ τὴν ἀπάτη κι ἀπ᾽ τὴ φρίκη γιὰ τὰ ἐπερχόμενα; Θ᾽ ἀντιμετώπιζαν τώρα τὴν κατακραυγὴ γιὰ τὴν ἀδιαντροπιά τους. Τί θὰ εἶχαν νὰ ποῦν; Τὸ πάθος τὸ ἤξερε ὅλος ὁ κόσμος: Τὸν κρέμασαν σὲ ψηλὸ ἰκρίωμα, ἦταν μέρα μεσημέρι, μέσα στὴν πρωτεύουσα καὶ στὴν πιὸ μεγάλη γιορτὴ ποὺ κανένας δὲν ἦταν δυνατὸ ν᾽ ἀπουσιάζει. Τὴν Ἀνάσταση ὅμως δὲν τὴν εἶδε κανεὶς ἀπ᾽ τοὺς ἄλλους. Κι αὐτὸ δὲν ἦταν μικρὸ ἐμπόδιο γιὸ νὰ τοὺς πείσουν. Πῶς λοιπὸν θὰ μποροῦσαν νὰ βεβαιώσουν στεριὰ καὶ θάλασσα γιὰ τὴν Ἀνάσταση; Καὶ γιατί, πές μου, ἀφοῦ σῴνει καὶ καλὰ ἤθελαν νὰ τὸ κάνουν αὐτό, δὲν ἐγκατέλειπαν τὴν Ἰουδαία ἀμέσως, νὰ πᾶνε στὶς ξένες χῶρες; Ἀλλὰ δὲν θαυμάζεις ὅτι ἔπεισαν πολλοὺς καὶ μέσα στὴν Ἰουδαία;

Εἶχαν τὴν τόλμη νὰ παρουσιάσουν τὰ τεκμήρια τῆς Ἀναστάσεως στοὺς ἴδιους τους φονεῖς, σ᾽ ἐκείνους ποὺ τὸν σταύρωσαν καὶ τὸν ἔθαψαν, στὴν ἴδια τὴν πόλη ὅπου ἀποτολμήθηκε τὸ φοβερὸ κακούργημα. Ὥστε καὶ ὅλοι οἱ ἔξω ν᾽ ἀποστομωθοῦν. Γιατὶ ὅταν οἱ «σταυρώσαντες» γίνονται «πιστεύσαντες», τότε καὶ ἡ παρανομία τῆς σταυρώσεως βεβαιώνεται καὶ λάμπει ἡ ἀπόδειξη τῆς Ἀναστάσεως.

Γιὰ νὰ ἑλκύονται ὅμως τὰ πλήθη σημαίνει πὼς οἱ μαθηταὶ ἔκαναν θαύματα. Ἂν ὅμως δὲν ἀναστήθηκε καὶ μένει νεκρός, πῶς οἱ ἀπόστολοι θαυματουργοῦσαν στὸ ὄνομά του; Πῶς πάλι, ἂν δὲν ἔκαναν θαύματα, ἔπειθαν; Καὶ ἂν μὲν ἔκαναν -καὶ βεβαίως ἔκαναν- εἶχαν θεοῦ δύναμη. Ἂν ὅμως δὲν ἔκαναν καὶ ἐν τούτοις κυριαρχοῦσαν παντοῦ, θὰ ἦταν ἀκόμη πιὸ ἀξιοθαύμαστο. Θὰ ἦταν τὸ μέγιστο θαῦμα, ἂν χωρὶς θαύματα διέσχιζαν καὶ κυρίευαν τὴν οἰκουμένη δώδεκα φτωχοὶ καὶ ἀγράμματοι ἄνθρωποι. Ἀσφαλῶς οὔτε μὲ τὰ πλούτη οὔτε μὲ τὴ σοφία τους ἐπεκράτησαν οἱ ψαράδες. Ὥστε καὶ χωρὶς νὰ θέλουν κηρύττουν ὅτι μέσα τους ἐνεργοῦσε ἡ θεία δύναμη τῆς Ἀναστάσεως. Γιατὶ εἶναι τελείως ἀδύνατο ἀνθρώπινη δύναμη νὰ κατορθώσει ποτὲ τέτοια ἐκπληκτικὰ πράγματα.

Προσέξτε μὲ πολὺ ἐδῶ, γιατὶ αὐτὰ εἶναι ἀναμφισβήτητες ἀποδείξεις τῆς Ἀναστάσεως. Γι᾽ αὐτὸ καὶ θὰ ἐπαναλάβω πάλι: Ἂν δὲν ἀναστήθηκε, πῶς ἔγιναν ἀργότερα στὸ ὄνομά του μεγαλύτερα θαύματα; Κανεὶς βέβαια δὲν κάνει μετὰ τὸν θάνατό του μεγαλύτερα θαύματα ἀπ᾽ ὅσα ὅταν ζοῦσε. Ἐνῷ ἐδῶ μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Χριστοῦ γίνονται θαύματα μεγαλύτερα καὶ κατὰ τὸν τρόπο καὶ κατὰ τὴ φύση: Κατὰ τὴ φύση ἦταν μεγαλύτερα, γιατί ποτὲ ἡ σκιὰ τοῦ Χριστοῦ δὲν θαυματούργησε. Ἐνῷ οἱ σκιὲς τῶν ἀποστόλων ἔκαναν πολλὰ θαύματα. Κατὰ τὸν τρόπο πάλι ἦταν μεγαλύτερα, ἐπειδὴ τότε μὲν ὁ ἴδιος ὁ Κύριος πρόσταζε καὶ θαυματουργοῦσε. Μετὰ τὴ Σταύρωση ὅμως καὶ τὴν Ἀνάστασή του οἱ δοῦλοι του ἐπικαλούμενοι ἁπλῶς τὸ σεβάσμιο καὶ ἅγιο ὄνομά του μεγαλύτερα καὶ ἐκπληκτικότερα ἐπιτελοῦσαν. Ἔτσι δοξαζόταν κι ἀκτινοβολοῦσε πιὸ πολὺ ἡ δύναμή του.

Γι᾽ αὐτὸ οἱ ἅγιοι Πατέρες ὅρισαν νὰ διαβάζονται ἀμέσως μετὰ τὸν σταυρὸ καὶ τὴν Ἀνάστασή του, οἱ «Πράξεις» ποὺ περιγράφουν τὰ θαύματα τῶν ἀποστόλων καὶ κατ᾽ ἐξοχὴν ἐπικυρώνουν τὴν Ἀνάσταση, γιὰ νὰ ἔχουμε σαφῆ καὶ ἀναμφισβήτητη τῆς Ἀναστάσεως τὴν ἀπόδειξη: Δὲν τὸν εἶδες Ἀναστάντα μὲ τὰ μάτια τοῦ σώματος; Ἀλλὰ τὸν βλέπεις μὲ τὰ μάτια τῆς Πίστεως. Δὲν τὸν εἶδες μὲ τὰ «ὄμματα» τοῦτα; Θὰ τὸν δεῖς μὲ τὰ θαύματα ἐκεῖνα. Τῶν θαυμάτων ἡ ἐπίδειξη σὲ χειραγωγεῖ στῆς Ἀναστάσεως τὴν ἀπόδειξη.

Θέλεις ὅμως νὰ δεῖς καὶ τώρα θαύματα; Θὰ σοῦ δείξω. Καὶ μάλιστα πιὸ μεγάλα ἀπ᾽ τὰ προηγούμενα: Ὄχι ἕνα νεκρὸ ν᾽ ἀνασταίνεται, ὄχι ἕνα τυφλὸ νὰ ξαναβλέπει, ἀλλὰ τὴ γῆ ὁλόκληρη νὰ ἐγκαταλείπει τὸ σκοτάδι τῆς πλάνης. Μεγίστη ἀπόδειξη τῆς Ἀναστάσεως εἶναι ὅτι ὁ Ἐσφαγμένος Χριστὸς ἔδειξε μετὰ τὸν θάνατο τόση δύναμη, ὥστε ἔπεισε τοὺς ζωντανοὺς νὰ περιφρονήσουν καὶ πατρίδα καὶ σπίτι καὶ φίλους καὶ συγγενεῖς καὶ τὴν ἴδια τὴ ζωή τους γιὰ χάρη του καὶ νὰ προτιμήσουν μαστιγώσεις καὶ κινδύνους καὶ θάνατο. Αὐτὰ δὲν εἶναι κατορθώματα νεκροῦ κλεισμένου στὸν τάφο, ἀλλὰ ἀναστημένου καὶ ζωντανοῦ.

Πρόσεξε παρακαλῶ: Οἱ ἀπόστολοι, ὅταν μὲν ζοῦσε ὁ Διδάσκαλος ἀπὸ τὸν φόβο τοὺς τὸν πρόδωσαν κι ἐξαφανίσθηκαν ὅλοι. Ὁ Πέτρος μάλιστα τὸν ἀρνήθηκε μὲ ὅρκο τρεῖς φορές. Ὅταν ὅμως πέθανε ὁ Χριστός, αὐτὸς ποὺ τὸν ἀρνήθηκε τρεῖς φορὲς καὶ πανικοβλήθηκε μπροστὰ σὲ μίαν ὑπηρετριούλα, τόσο ἀπότομα ἄλλαξε, ὥστε ν᾽ ἀψηφήσει ὁλόκληρο λαὸ καὶ μέσ᾽ στὴ μέση του Ἰουδαϊκοῦ ὄχλου νὰ διακηρύξει ὅτι ὁ σταυρωθεὶς καὶ ταφεὶς ἀναστήθηκε ἐκ νεκρῶν τὴν τρίτη ἡμέρα καὶ ὅτι ἀνέβηκε στὰ οὐράνια. Καὶ τὰ κήρυξε ὅλα αὐτὰ χωρὶς νὰ ὑπολογίσει τὴ φοβερὴ μανία τῶν ἐχθρῶν καὶ τὶς συνέπειες.

Ποῦ βρῆκε αὐτὸ τὸ θάρρος; Ποῦ ἀλλοῦ, παρὰ στὴν Ἀνάσταση. Τὸν εἶδε καὶ συνομίλησε μαζί του καὶ ἄκουσε γιὰ τὰ μέλλοντα ἀγαθά, κι ἔτσι ἔλαβε δύναμη νὰ πεθάνει γι᾽ Αὐτὸν Καὶ νὰ σταυρωθεῖ μὲ τὴν κεφαλὴ πρὸς τὰ κάτω. Τὸ ἐξόχως σπουδαῖο εἶναι ὅτι ὄχι μόνο ὁ Πέτρος καὶ ὁ Παῦλος καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι, ἄλλα, καὶ ὁ Ἰγνάτιος, ποὺ οὔτε κὰν τὸν εἶδε οὔτε ἀπόλαυσε τὴ συντροφιά του, ἔδειξε τόση προθυμία γιὰ χάρη του, ὥστε γι᾽ Αὐτὸν πρόσφερε θυσία τὴ ζωή του. Καὶ μόνο ὁ Ἰγνάτιος καὶ οἱ ἀπόστολοι; Καὶ γυναῖκες καταφρονοῦν τὸν θάνατο, πού, πρὶν ἀναστηθεῖ ὁ Χριστός, ἦταν φοβερὸς καὶ φρικώδης ἀκόμη καὶ σὲ ἄνδρες καὶ μάλιστα ἁγίους.

Ποιὸς τοὺς ἔπεισε ὅλους αὐτοὺς νὰ περιφρονήσουν τὴν παροῦσα ζωή; Φυσικὰ δὲν εἶναι κατόρθωμα ἀνθρώπινης δυνάμεως νὰ πειστοῦν τόσες μυριάδες, ὄχι μόνο ἀνδρῶν, ἄλλα καὶ γυναικῶν καὶ παρθένων καὶ μικρῶν παιδιῶν, νὰ πειστοῦν νὰ θυσιάσουν τὴν παροῦσα ζωή, νὰ τὰ βάλουν μὲ θηρία, νὰ περιγελάσουν τὴ φωτιά, νὰ καταπατήσουν κάθε εἶδος τιμωρίας καὶ νὰ σπεύσουν πρὸς τὴ μέλλουσα ζωή! Καὶ ποίος, παρακαλῶ, τὰ κατόρθωσε ὅλ᾽ αὐτά; Ὁ νεκρός; Ἀλλὰ τόσοι νεκροὶ ὑπῆρξαν καὶ κανένας δὲν ἔκανε τέτοια πράγματα. Μήπως ἦταν μάγος καὶ ἀγύρτης; Πλῆθος μάγοι καὶ ἀγύρτες καὶ πλάνοι πέρασαν, ἄλλα ξεχάστηκαν ὅλοι, χωρὶς ν᾽ ἀφήσουν τὸ παραμικρὸ ἴχνος μαζὶ μὲ τὴ ζωή τους ἔσβησαν κι οἱ μαγγανεῖες τους. Ἡ φήμη ὅμως κι ἡ δόξα κι οἱ πιστοί του Χριστοῦ κάθε μέρα αὐξάνουν κι

ἀπλώνονται σ᾽ ὅλη τὴν οἰκουμένη. Οἱ ἄπιστοι φρίττουν κι οἱ πιστοὶ διακηρύττουν: Χριστὸς ἀνέστη! Ἀληθῶς ἀνέστη!

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΙΜΒΡΟΥ

Κίνηση Μητροπολίτου Ἴμβρου καί Τενέδου κ.Κυρίλλου

Εὐχαρίστως ἀνακοινοῦται ὅτι ὁ ἕλκων τήν καταγωγήν αὐτοῦ ἐκ Σχοινουδίου Ἴμβρου, Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Νικόλαος Σεργάκης, ἀνήρ κόσμιος τοῖς ἤθεσι καί κάτοχος λαμπράς παιδείας, ἱερᾶς τε καί θύραθεν, ἐπανακάμπτων ἐκ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Θυατείρων καί Μεγάλης Βρεταννίας, μετά μακράν ὑπηρεσίαν ἐν αὐτῇ, ἐνετάχθη εἰς τό κληρικόν δυναμικόν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἴμβρου καί Τενέδου, τῇ 9η Μαρτίου 2013, μέ σκοπόν νά ὑπηρετήση τάς πνευματικάς ἀνάγκας τοῦ ἐνταῦθα λογικοῦ ποιμνίου.

Ἐμφοροῦμαι ὑπό τῆς βεβαίας πεποιθήσεως ὅτι ὁ νεοδιορισθείς κληρικός θά ὑπηρετήσῃ τό ἱερόν Θυσιαστήριον μέ καρδίαν φλεγομένην ἀπό ἀγάπην πρός τήν τοπικήν Ἐκκλησίαν καί μέ ἀταλάντευτον ἀφοσίωσιν εἰς τά κελεύσματα τοῦ Ποιμενάρχου αὐτῆς, ἱερουργῶν ἀδιαλείπτως τά Θεῖα καί ἄχραντα καί ζωοποιᾶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Μυστήρια, πρός πνευματικήν οἰκοδομήν καί ἁγιασμόν τῶν ἐμπιστευθησομένων αὐτῷ ψυχῶν, ὁδηγῶν αὐτάς εἰς χριστιανικήν προκοπήν, εἰς ἔργα εἰρηνικά, πνευματέμφορα καί ἀγαθά.

Εὐχαρίστως ἀνακοινοῦται ὅτι τήν Παρασκευήν τῆς Διακαινησίμου, 10^{ην} Μαΐου 2013, ἐν τῷ καθ᾽ἡμᾶς Ἱερῷ Ναῷ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Γλυκέος, θα τελεσθεί Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία ἱερουργοῦντος τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου ἡμῶν κ.Κυρίλλου. Κατ᾽αὐτήν ὅ Μητροπολίτης μας θά τελέσῃ τήν εἰς Πρεσβύτερον χειροτονίαν τοῦ εὐλαβεστάτου Ἀρχιδιακόνου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως κ. Κωνσταντίνου Βάντσου.

Ὁ Μητροπολίτης μας κατά τούς μήνας Μάρτιο καί Ἀπρίλιο χοροστάτησε, ἱερούργησε, κήρυξε τόν θ.λόγο σέ διάφορους Ἱερούς Ναούς τῆς Ἐπαρχίας του, ὡς ἀκολούθως:

Τήν 3^{η} Μαρτίου,τοῦ Ἀσώτου.χοροστάτησε κατά τή θ.λειτουργία στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ χωρίου τῶν Ἁγίων Θεοδώρων στό τέλος τῆς ὁποίας τέλεσε τό ἐτήσιο Ἀρχιερατικό μνημόσυνο τῆς μ. Ἀναστασίας Καραδημήτρη καί τό διετές τῆς μ. Ἀργυρός Μαρίνου.

Ὁ Μητροπολίτης μας τήν 8^{η} Μαρτίου, ἡμέρα κατά τήν ὁποία τελέσθηκε κατόπιν μεταθέσεως ἡ ἱερά μνήμη τῶν αγίων τεσσαράκοντα μαρτύρων χοροστάτησε κατά τήν θεία Λειτουργία στό φερώνυμο ἐξωκλήσι στά περίχωρα τοῦ Σχοινουδίου. Μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας τέλεσε κατανυκτικό Τρισάγιο ὑπέρ μακαρίας μνήμης καί αἰωνίου ἀναπαύσεως τοῦ ἐκ τῶν προκατόχων αὐτοῦ Μητροπολίτου Ἴμβρου καί Τενέδου καί μετέπειτα Χαλκηδόνος κυροῦ Μελίτωνος Χατζῆ, τοῦ καί Γέροντός του, καί εἶπε χαρακτηριστικά ὅτι ὀφείλω πᾶν ὅτι ἀφορᾶ τήν ἐκκλησιαστική μου ὑπόσταση, ἐνθυμηθείς καί ἐπαναλαβών τούς λόγους τοῦ σοφοῦ ἐκείνου ἀνδρός ὅτι « ἡ Ἱερά Μητρόπολις εἶναι τό κοινό σπίτι πάντων τῶν χριστιανῶν, ἔνθα εὑρίσκεται πάντοτε ἀναμμένη ἡ κανδήλα τῆς Ἱερᾶς ἀγρυπνίας καί ὅπου ποτέ δέν λείπει ὁ ἅγιος ἄρτος τῆς ἀγάπης» προσθέσας ὅτι καί σήμερα ἡ Μητρόπολις Ἴμβρου καί Τενέδου καί ἡ καρδιά τοῦ Ἐπισκόπου Της παραμένουν ἀνοιχτές εἰς πάντα καλῆς θελήσεως ἄνθρωπο.

Μετά τήν διανομή τοῦ ἀντιδώρου στούς προσελθόντας πιστούς ἡ εὐγενεστάτη κ.Ἀθανασία Βασίλα-Δραγούνη συνεχίζουσα τό ἔργο τῶν ἀειμνήστων γονέων της, Ἰωάννου καί Δήμητρας Δραγούνη, οἱ ὁποῖοι εἶχαν τήν μέριμνα καί τήν φροντίδα τοῦ ἐξωκλησίου, τά ὀνόματα τῶν ὁποίων ἐμνήσθη ὁ Μητροπολίτης μας κατά τή τέλεση τοῦ Τρισαγίου, καί οἱ προσελθόντες κάτοικοι τοῦ Σχοινουδίου παρέθεσαν ἑόρτια νηστίσιμα ἐδέσματα σέ ὅλο τό ἐκκλησίασμα.

10 Μαρτίου ,Κυριακή τῆς Ἀπόκρεω Μητροπολιτικός Ναός

Ὁ Μητροπολίτης μας τήν 17^{η} Μαρτίου, Κυριακή τῆς Τυρινῆς, χοροστάτησε κατά τή Θεία Λειτουργία στόν Ἱερό Ναό τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Ἀγριδίων, στό τέλος τῆς ὁποίας τέλεσε τό τεσσαρακονθήμερο Ἀρχιερατικό μνημόσυνο τῆς μακαριστῆς Εὐαγγελίας Καμπούρη, εὐεργέτιδος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας στό καφενεῖο τοῦ χωριοῦ ἡ Ἱερά Μητρόπολις παρέθεσε ἐπιμνημόσυνο γεῦμα στό ὁποῖο παρακάθισαν πάντες οἱ ἐκκλησιασθέντες καί τιμήσαντες τήν μνήμην της.

22 Μαρτίου. Α᾽ Στάση τῶν Χαιρετισμῶν πρός τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο. Μητροπολιτικός Ναός.

Τό Σάββατο τῆς Α᾽ ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, κατά την πανήγυρη του Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος, 23^{η} Μαρτίου χοροστάτησε κατά τήν Θ.Λειτουργία στόν Ἱερό Ναό τῆς Ἁγίας Μαρίνης Σχοινουδίου στό τέλος τῆς ὁποίας εὐλόγησε ἀρτοκλασία ὑπέρ ὑγείας καί μακροημερεύσεως τῶν ἀγόντων τά ὀνομαστήρια αὐτῶν κυρίας Θεοδώρας Ντάντου καί κ. Θεοδώρου Βουλγαρέλλη, Προέδρου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπιτροπῶν Σχοινουδίου καί Γλυκέος, Κοινοτάρχου Γλυκέος καί στενοῦ συνεργάτου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. «Εἶναι ἄξιον καί δίκαιον μᾶς ἔλεγε ὁ Μητροπολίτης μας νά τιμηθῇ ὑπό τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἴμβρου καί Τενέδου ὁ κ. Θεόδωρος Βουλγαρέλλης, ὡς ἄνθρωπος ἀρχῶν καί πιστόν καί ἀφοσιωμένον τέκνον αὐτῆς, διότι ἐπί μακράν σειράν ἐτῶν ἀγωνίζεται δι᾽αὐτήν μέ πνεῦμα ἀλτρουϊσμοῦ, προσφορᾶς καί θυσίας, ἐνίοτε μάλιστα καί βαλλόμενος καί συκοφαντούμενος. Ὀλίγοι ἴσως γνωρίζουν πόσο καταλυτική ὑπῆρξε ἡ συμβολή του εἰς τήν ἰδιοκτησιακή κατοχύρωση τῆς πατρικῆς οἰκίας τοῦ ἀειμνήστου ἀναστήματος τῆς ἐρατεινῆς Ἴμβρου μακαριστοῦ Ἀμερικῆς Ἰακώβου, ἐπ᾽ὀνόματι τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Εὐελπιστῶ συνέχισε ὁ Μητροπολίτης μας ἡ μνεία αὕτη νά ἀποτελέσῃ ἀφορμή παραδειγματισμοῦ καί ἄλλων φιλογενῶν Ἰμβρίων, οἱ ὁποῖοι εὔχομαι νά ἐμπνευσθοῦν καί νά μιμηθοῦν τό ἔργο καί τήν προσφοράν του στήν Ἐκκλησία καί τήν Ὁμογένεια». Μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας παρατέθηκαν πλούσια παραδοσιακά Ἰμβριώτικα κεράσματα σ᾽ὅλο τό ἐκκλησίασμα, πού ἦτο ἀρκετό.

Ὁ Μητροπολίτης μας τήν 25η Μαρτίου, ἐπί τῇ Ἁγία Μεγάλῃ ἑορτῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου χοροστάτησε ἀφ᾽ἑσπέρας μεν κατά τόν Μ. ἑσπερινόν της ἑορτῆς, αὐθημερόν δέ κατά τήν Θεία Λειτουργία στόν πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναό τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Ἀγριδίων. Τόν Θ.Λόγο κήρυξε ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ.Νικόλαος Σεργάκης, Ἱερατικῶς Προϊστάμενος τῆς Κοινότητος. Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας εὐλόγησε ἀρτοκλασία ὑπέρ ὑγείας καί μακροημερεύσεως τῶν ἑορταζόντων καί ἑορταζουσῶν, στή συνέχεα τέλεσε Τρισάγιο ὑπέρ μακαρίας μνήμης καί ἀἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἀειμνήστων Εὐαγγελίας Καμπούρη, εὐεργέτιδος τῆς Ἱ.Μητροπόλεως καί Εὐαγγελίας Δικαίου. Τό ἐκκλησίασμά ἦτο λίαν ἱκανοποητικό, στό ὁποῖο μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, ἡ Ἱερά Μητρόπολις παρέθεσε τό παραδοσιακό ἑόρτιο γεῦμα, ἀποτελούμενον κυρίως ἀπό ψάρι-λαυράκι, στό καφενεῖο τῆς Κοινότητος. Στή συνέχεια ὁ Μητροπολίτης μας μεταβάς εἰς τό κοιμητήριο τοῦ χωριοῦ τέλεσε πρό τοῦ τάφου τῆς ἀειμνήστου Εὐαγγελίας Καμπούρη κατανυκτικό Τρισάγιο.

29 Μαρτίου. Β᾽ Στάσις Χαιρετισμῶν πρός τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο. Ἱερός Ναός Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Τενέδου.

Ὁ Μητροπολίτης μας τήν 31 τ.μ. χοροστάτησε κατά τή Θ.Λειτουργία στόν Ἱερό Ναό τῆς Ἁγίας Μαρίνης Σχοινουδίου, στό τέλος τῆς ὁποίας τέλεσε τό τεσσαρακονθήμερο Ἀρχιερατικό μνημόσυνο τοῦ ἀειμνήστου Στυλιανοῦ Σοφιανοῦ. Μετά τό πέρας τῆς Θ.Λειτουργίας μεταβάς στό Κοιμητήριο τῆς Κοινότητος τέλεσε κατανυκτικό Τρισάγιο πρό τοῦ τάφου τοῦ ἐκλειπόντος.

Την 31^{η} τ.μ. τέλεσε τήν κηδεία τῆς μ.Μελπομένης-Μαρίας πρεσβυτέρας ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Βαρβάρας Εὐλαμπίου. Τήν Α.Θ. Παναγιότητα, τόν Πατριάρχη μας, ἐξεπροσώπευσε ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ.κ.Νικόλαος Σεργάκης.

Ὁ Μητροπολίτης μας, τήν 5^{ην} Ἀπριλίου, χοροστάτησε στόν Ἱερό Ναό τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, τῶν Ἁγίων Θεοδώρων, κατά τήν Ἱερά Ἀκολουθία τῆς Γ᾽Στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν πρός τήν Ὑπεραγίαν Θεοτόκο, κατά τήν ὁποίαν ἐκκλησιάσθησαν πλήν τῶν Ἐνοριτῶν καί ὅμιλος προσκυνητῶν ἐκ Φερῶν τοῦ Δήμου Ἀλεξανδρουπόλεως, ὑπό τήν ἡγεσίαν τοῦ Ἀντιδημάρχου Φερῶν Ἐντιμοτάτου κ. Νικολάου Γκότση, πρός τούς ὁποίους ὁ Ποιμενάρχης μας ὡμίλησε καταλλήλως. Μετά τό πέρας τῆς Ἱερᾶς Ἀκολουθίας, τούς προσκυνητάς δεξιώθηκαν στή μεγάλη αἴθουσα τοῦ Νηπιαγωγείου ὁ π.Ἀστέριος μετά τῶν συνεργατῶν του.

7 Ἀπριλίου, Κυριακή τῆς Σταυροπροσκυνήσεως. Μητροπολιτικός Ναός.

12 ἰδίου. Δ᾽ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν πρός τήν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον. Ἱερός Ναός Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Ἀγριδίων.

14 ἰδίου. Δ᾽ Κυριακή τῶν Νηστειῶν. Μητροπολιτικός Ναός.

19 ἰδίου. Ἀκάθιστος ὕμνος. Ἱερός Ναός Ἁγίας Μαρίνης Σχοινουδίου.

21 ἰδίου. Μητροπολιτικός Ναός . Τεσσαρακονθήμερο Ἀρχιερατικό μνημόσυνο Μαρίας-Μελπομένης Κατσαλῆ,πρεσβυτέρας.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΜΑΣ

Το σωματείο μας, όσον αφορά το Γηροκομείο, κάλυψε τους αρμούς διαστολής των τμημάτων του με καπάκια από λαμαρίνα προκειμένου να μην εισρέουν βρόχινα νερά απ' αυτούς και χαλάνε τα επιχρίσματα. Ακόμη διαμόρφωσε κλίση στην ταράτσα του κτιρίου για τη μη συσσώρευση των ομβρίων.

Προέβη επίσης σε νέες δεντροφυτεύσεις ελαιόδεντρων (80 δενδρίλια) και στα δύο αγροτεμάχια. Τώρα όλα, μαζί με τα παλαιότερα ανέρχονται περί τα 120. Σε όλα τα παραπάνω έγιναν αυτόματα ποτιστικά και λοιπές προεργασίες για τη σωστή και γρήγορη ανάπτυξη και απόδοση καρπού. Έτσι ευελπιστούμε όχι μακροπρόθεσμα και εφόσον δεν παραμεληθούν τα επόμενα έτη ότι θα εξοικονομηθεί το λάδι της εκκλησίας.

Ακόμη προέβη σε προετοιμασία του χώρου υποδοχής και τοποθέτηση παρεκκλησίου του αγίου Αντωνίου με την ευγενική χορηγεία ανωνύμου εις μνήμην Αντωνίου Ψυλιάγκου.

Ο Ιερός Ναός όλη αυτή την περίοδο - με τη συνδρομή των εφημερίων του Ι.Ν. Εισοδίων της Θεοτόκου Αμπελακίων, π.Νείλου και π. Αναστασίου Φελεμέγκα – με τις συχνότερες και κατανυκτικές ακολουθίες της Μεγάλης Τεσσαρακοστής καθώς και τις Μεγάλης Εβδομάδας εξυπηρέτησε τις πνευματικές ανάγκες της γύρω περιοχής και όχι μόνο. Έτσι εορτάσθηκε και φέτος μετά από ανάλογη προετοιμασία η 25^{η} Μαρτίου. Αφ' εσπέρας εψάλη ο πανηγυρικός Μέγας Εσπερινός της εορτής μετ' αρτοκλασίας ιερουργούντος του π. Νείλου. Την επομένη, κυριόνυμη ημέρα της εορτής συλλειτούργησε ο π. Νείλος μετά του π. Ιωάννου Κοκκώνη, ταξιάρχου της Αστυνομίας ο οποίος μας τίμησε με την παρουσία του και εξεφώνησε θείο λόγο αναφερόμενος στη διπλή εορτή της ημέρας. Στο τέλος, αφού έγινε περιφορά της εικόνας γύρω από το Ναό έγινε η ευλογία των άρτων στον προ του Ι. Ναού χώρο και εψάλη ο Εθνικός ύμνος. Ύστερα, προσφέρθηκαν στην αίθουσα του Πνευματικού κέντρου κεράσματα. Προσήλθε πολύς κόσμος και αρκετοί συμπατριώτες μας εξ Αθηνών. Κατά γενική ομολογία, ήταν μια ευχάριστη και εποικοδομητική ημέρα.

Τη 12^{η} Απριλίου, στους Δ' Χαιρετισμούς της Παναγίας μας, είχαμε την ιδιαίτερη χαρά να υποδεχθούμε και να συμπροσευχηθούμε με συμπατριώτες μας εκ του Συλλόγου Ιμβρίων Αθηνών, σε προσκυνηματική εκδρομή που διοργάνωσε η Επιτροπη κυριών του ανωτέρω Συλλόγου. Συγχαίρουμε την ανωτέρω Επιτροπή κυριών για τέτοιου είδους πρωτοβουλίες που είναι εποικοδομητικές για όλους μας. Ευχόμαστε η Κυρία Θεοτόκος να είναι μεσίτρια και προστάτης όλων μας.

Το Σωματείο προσκαλεί τα μέλη του σε έκτακτη Γενική Συνέλευση που θα πραγματοποιηθεί στην αίθουσα του Πνευματικού μας Κέντρου κάτωθι του Ιερού Ναού στις 26 Μαΐου 2013, ώρα 11.00 π.μ. Την ίδια ημέρα και ώρα 13.30 μ.μ. θα πραγματοποιηθεί το καθιερωμένο γεύμα αγάπης στο Πνευματικό μας κέντρο προς ενίσχυση των έργων μας (συμμετοχή: 15 ευρώ/άτομο). Θα διατεθεί πούλμαν από Αθήνα για την μετακίνηση όσων επιθυμούν (κόστος πούλμαν 10 ευρώ/άτομο). Πληροφορίες: 6972 839949, Χρήστος Ροδιάς.

ΤΟ ΥΠΟ ΑΝΕΓΕΡΣΗ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟ

'Το γήρας περικράτησον' (από τη Θ.Λ. του Μεγ.Βασιλείου)

ΒΟΗΘΗΣΕ ΚΙ ΕΣΥ ΣΤΗΝ ΑΠΟΠΕΡΑΤΩΣΗ ΤΟΥ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΥ ΜΑΣ

Το εκκλησιαστικό συμβούλιο ευχαριστεί τους παρακάτω δωρητές υπέρ του γηροκομείου:

Μουτάφη Αρετή	30€
Κουζνός Ιωάννης- Γεωργία- Γραμματικός	50€
Κουφούδη Βασιλική	20€
Κουφούδη- Παπαδοπούλου Αικατερίνη	20€
Γραφιαδέλλης Βασίλειος του Γεωργίου	50€
Χατζηπαρασκευάς (Πούλιας) Κων/νος	100€
Ανώνυμη	5€
Μπουτάλα Αικ. εις μνήμη συζ. Βασιλείου	50€
Χριστάκης Χαράλαμπος	50€
Ανώνυμος	2.500€
Τσαλίκης Αθανάσιος	20€
Μπακανιόζος Παναγιώτης & Κώστας	50€
Επιτροπή κυριών Συλλόγου Ιμβρ. Αθηνών	180€
Κανλής Κων/νος	100€
Αλεξανδρή Καλλιόπη	10€
Βασιλειάδη Τριανταφυλλιά	500$
Καραπασιάς Χρήστος	100€
Φαναριώτης Γιώργιος	50€

Υπερ του Ιερού Ναού:

Πιλιτσόγλου Βάσω	50€
Ζορλός Δημήτριος	50€
Μπουτάλα Αικατ. εις μνήμη Βασιλείου	20€
Γραφιαδέλλης Κων/νος	1000€
Δικαίος Κων/νος	50€
Τζάνου Ερασμία	30€
Θεοχάρη Ευστρατία εις μνήμη π. Ναθαναήλ	100€
Οικονόμου Ιωσηφίνα	50€
Nicolas Fliakos – Mary Fliakou	100$
Βασιλειάδη Τριανταφυλλιά	100$
Μαυριανού-Μουτζακά Στεφανία	50€

Υπερ ενισχύσεως εφημερίδας:

Μουτάφη Αρετή	20€
Στυλιανίδης Αλεξάνδρος	20€
Θεοδωρίδου Δέσποινα	20€
Τσίρπου Άννα	20€
Ντουμπαρατζή Αντιγόνη	20€
Ασανάκης Αντώνιος	20€
Πιλιτσόγλου Βάσω	50€
Καρράς Κων/νος	20€
Χατζηπαρασκευάς (Πούλιας) Κων/νος	20€
Τσακνής Τιμολέων	20€
Σοφιανάρης Χρυσόστομος	20€
Ζαρμπουζάνη Άννα	20€
Νάνου Μαρία	20€
Ασανάκης Νικόλαος	20€
Μπακανιόζος Αντώνιος	20€
Ψευτέλη Αρετή	50€
Βασιλειάδη Τριανταφυλλιά	100$
Μουτάφης Κων/νος	20€
Σίσση Τριανταφυλλιά	40€
Ανώνυμος	50€
Μπουτάρα Δέσποινα	20€
Κοτζίνης Παναγιώτης	50€
Μανιάτη – Καρακατσάνη Αθαν.	20€
Καραπασιάς Χρήστος	30€

Το Δ.Σ. ευχαριστεί όλους αυτούς που ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα του και προσήλθαν κι αυτή τη φορά για τον καθαρισμό του Ι. Ναού και των προαυλίων χώρων εν όψει της εορτής 25ης Μαρτίου που πανηγυρίζει ο Ναός μας. Δεν αναφερόμαστε στον καθένα ονομαστικά, λόγω του πλήθος των ονομάτων. Η Παναγία μας αναγνωρίζει την πρόθεση του καθενός και αποζημιώνει με τον καλύτερο τρόπο. Εμάς πάντως η προθυμία και η ιλαρότητα τους μας συγκινεί ιδιαίτερα και μας δίνει πνευματική ώθηση. Τους ευχαριστούμε και πάλι.

Ευχαριστεί επίσης, διάφορες ανώνυμες κυρίες για την προσφορά διαφόρων δώρων που τέθηκαν σε κλήρωση στην εορτή του Ευαγγελισμού, για την ενίσχυση οικονομικών αναγκών μας.

Ακόμη ευχαριστεί ανώνυμο δωρητή που ανταποκρίθηκε στην απόφαση του Δ.Σ. και χρηματοδότησε παρεκκλήσι – προσκυνητάρι, το οποίο τοποθετήθηκε στον προαύλιο χώρο του Ναού εις μνήμη Αντωνίου Ψυλιάγκου από το Σχοινούδι. Ευχόμαστε κι εμείς η μνήμη του αγαπητού μας Αντωνίου να είναι αιώνια.

Τέλος, ευχαριστεί ανωνύμους που εργάστηκαν εθελοντικά και αφιλοκερδώς για το κλάδεμα των ελαιόδεντρων και φύτευση νέων. Τοποθετήθηκε αυτόματο πότισμα κ.λ.π. Όλα τα παραπάνω αποδεικνύουν ότι όλοι μαζί μπορούμε να κάνουμε πολλά. Είθε να το συνειδητοποιήσουμε και να το θελήσουμε.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις

Στις 5/4/2013 το ζεύγος Μιλτιάδη Ροδιά του Χρήστου και Μαρίνα Πετρίδου απέκτησαν το 5ο τους παιδί, κορίτσι. Ευχόμαστε να τους ζήσει, καλή δύναμη και καλά βαφτίσια.

Στις 18/1/2013 ο Γιάννης Κωνσταντίνου και η Αθανασία Ταλιαδούρου από το Σχοινούδι απέκτησαν αγόρι. Ευχόμαστε να τους ζήσει.

Στις 16/1/2013 ο Ευάγγελος και η Σμύρνα Καντέμη απέκτησαν αγόρι. Ευχόμαστε να τους ζήσει.

Θάνατοι

Στις 2/4/2013 απεβίωσε στην Αθήνα ο Παναγιώτης Κουτούφος από τους Αγ.Θεοδώρους σε ηλικία 55 ετών. Καλή ανάπαυση.

Στις 2/4/2013 απεβίωσε στην Αθήνα η Παρασκευή Φλιάκου από το Σχοινούδι σε ηλικία 78 ετών. Καλή ανάσταση.

Στις 3/4/2013 απεβίωσε στην Αθήνα ο Κων/νος Πινύρος από το Σχοινούδι σε ηλικία 81 ετών. Καλή ανάπαυση.

Στις 6/4/2013 απεβίωσε ο Ευάγγελος Ζορλός από τους Αγ.Θεοδώρους σε ηλικία 42 ετών. Ο Θεος να τον αναπαύσει.

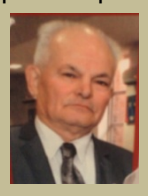

Στις 10/4/2013 απεβίωσε στην Αυστραλία ο Νικόλαος Πλωμαρίτης (φωτογραφία) σε ηλικία 72 ετών. Ο Θεός να τον αναπαύσει.

Απεβίωσε στην Αθήνα ο Παναγιώτης Καραδημήτρης από τους Αγίους Θεοδώρους σε ηλικία 44 ετών. Καλή ανάπαυση.

Νέος Ιμβριακός Παλμός

Διμηνιαία Ενημερωτική Εκδοση
Ι.Ν. Παναγίας Ιμβριώτισσας
Οδός Ρόδου, Ντορότο
Αμπελάκια Σαλαμίνας, Τ.Κ. 18902
Τηλ.-Fax:210-4654910
E-mail : info@panagia-imvriotissa.gr
URL: www.panagia-imvriotissa.gr
Υπεύθ. Έκδοσης: Χρήστος Ροδιάς
Εκτύπωση :΄Σπύρος Δ.Μητσέλης΄
Τιμή φύλλου : 1,20 €
Κατ'οίκον αποστολή : Προαιρετική εισφορά
Αρ. Λογαριασμ. ΕΤΕ : 18548010083
IBAN : GR 0601101850000018548010083
Κωδικός SWIFT Τραπέζης : ETHNGRAA

Διοικητικό συμβούλιο
Πρόεδρος: Χρήστος Ροδιάς
Αντιπρόεδρος: Βασίλειος Λενίτσης
Γεν. Γραμματέας: Τιμόθεος Ροδιάς
Ειδ. Γραμματέας: Ασανάκης Νικόλαος
Ταμίας: Καπάδαης Ελευθέριος
Μέλος: Γραφιαδέλλης Νικόλαος
Μέλος: Καράπασιας Χρήστος
Μέλος: Πυνίρος Βασίλειος
Μέλος: Πυνίρος Γεώργιος